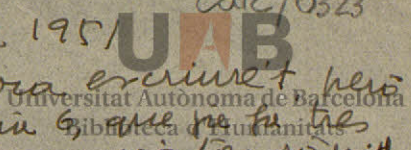

Barcelona 13 d'octubre 1951

Estimat fill: Com a disnahte, em pertoria escriure t'he
 ho faig t'he per contestar a la teva del dia 6, que me fa tres
 dies que vaig rebre. Com pots constatar he fet un viatge rapid
 No m'ha estat possible enterintar-me novament amb en
 Janés. El veure, quan requir la setmana entrant. Donejaré
 les dades que m'proporcionés amb tota l'habilitat de que
 soc capaç, per treure la discussió d'aquesta zona d'am-
 bri etats i mitges tantes on l'ha situadu en Janés, i tra-
 bare de conèixer clarament els seus propisits. Una sospita
 que es probable que per lligar caps amb els que ja li han
 arenat altres concessions, valia tenir un atot secret a
 fer valdre en el moment oportu. Practaré d'eliminar el
 que passa, i ni es lliure de decidir el que més li convé i
 possible que arriuem a un acord. No estranyis que t'escr-
 qui abans de cel. l'hebra aquesta enterinta. No faig per no ten-
 car altre nequede la cadena de la correspondencia, que
 un "funcionu" quan a la perfeccio.

aquets dies, remenant papers vells que m'ha començant
 rellegir, ~~no~~ m'he trobat amb les críiques, notes, estr-
 dis, comentaris i cartes que s'ocuparen d'"Unitats de Xoc".
 Ho quando un moment al. lecionat. Quants records m'ha
 un cop ~~comentaris~~ la seva lectura, yistos els uns, els
 altres ~~comentaris~~ satisfactoris, i tots meforament enatius. Am-
 me pena constatar la perda de coses tan estimades, que
 eren l'eix de la nostra vida i que un mal vent s'endu-
 que alhora i de ropte. La sorpresa encara perdura! y l'e-
 nyar durarà mentre vivim. Ve a tom parlar-me, nel que m'
 dius del gran que t'rop el no haver conquegut als Jocs Flo-
 rah de Nova York. M'hauria aguardat que ho hagueris fet i
 que ara em digueris el meriti que, segurament, t'haurien
 atorgat. Paral. lel al interes per la teva situacio economica, que
 tinc la satisfaccio de veure que has resolt amb desimbal-
 bara, montine, mes un que mai, l'interes per la teva perso-
 nalitat literaria. Sorpito que les naturals exigencies del quoti-
 dia, t'allenugen una mica d'una vocacio, per la qual has demos-
 trat posseir meritissimes disposicions. No cal d'adrese'n massa, he-
 ro: "Primum vivere" - que diria pedantament algun professor de
 filosofia. - La carrera literaria, ~~no es pot~~ ~~de les~~ ~~mes~~ ~~momentanes~~, co-
 norm'ament considerada, no es pot de les mes momentanes.
 que ja et transmeto "destino" per unen ordinari. M'anelentare i hi ha
 un mitje mes rapid i no escrivirament artis.
 Molts petons per tots de la vostra

mare y avia a ~~eres a~~
 I la mare esta pel for, que entra
 amb i molts petons al veu. (Adell)